

Dosar nr. [•]

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A-VI-A CIVILĂ
Sentința civilă nr. [•]
Ședința publică din data de 28.03.2018
Completul constituit din:
PREȘEDINTE [•]
GREFIER [•]

Pe rol se află soluționarea cauzei privind pe reclamanta [•] în contradictoriu cu pârâta [•] și intervenienta [•] având ca obiect pretenții.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă reclamanta, personal, cu datele de identificare în caietul grefierului de ședință și asistată de avocat Livia Buja, precum martora și [•], cu datele de identificare în caietul grefierului de ședință, lipsă fiind pârâta și intervenienta.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează instanței obiectul cauzei, stadiul judecării, modalitatea de îndeplinire a procedurii de citare.

Tribunalul procedează la administrarea probei testimoniale cu martora [•].

Pârâta învederează instanței că a renunțat la administrarea probei cu interogatoriul reclamantei.

Tribunalul ia act de renunțarea de către pârâtă la administrarea probei cu interogatoriu.

Nemaifiind alte motive de amânare, Tribunalul constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul asupra fondului cererii de chemare în judecată.

Reclamanta, prin avocat, solicită administrarea cererii de chemare în judecată, astfel cum a fost formulată și instanța să țină cont de numărul de zile de îngrijiri medicale așa cum sunt indicate în certificatul medico-legal, respectiv 95-100 zile, de leziuni post-traumatice suferite de către reclamantă precum și de impactul fizic și emoțional pe care l-a avut în urma accidentului, așa cum a relatat și martora, durerile pe care le mai are reclamanta, teama pe care a dobândit-o, faptul că i s-a schimbat viața profesională, de familie, viața socială.

Pârâta solicită, așa cum a arătat și prin întâmpinare, admiterea acțiunii însă, în ceea ce privește cuantumul despăgubirilor și a daunelor morale, le apreciază ca fiind exagerate și solicită instanței să se raporteze la faptul că în general prejudiciile morale se acordă într-o sumă care să folosească pârâtei pentru eventualele recuperări. Totodată, arată că reclamanta nu a apelat la un ajutor de specialitate, și-a reluat activitatea, dar mai greu. La aprecierea daunelor morale, pârâta solicită instanței să țină cont de ghidul de soluționare al daunelor morale, care nu este obligatoriu, dar este un instrument pe care instanțele îl folosesc pentru aprecierea unor astfel de daune. Totodată, solicită instanței să țină cont de și jurisprudență și de acordarea acestor sume într-un cuantum rezonabil. Pârâta, solicită admiterea acțiunii dar cu diminuarea daunelor morale, fără cheltuielile de judecată.

Reclamanta depune, în ședința publică, dovada cheltuielilor de judecată, reprezentând facturi și chitanțe.

Pârâta solicită admiterea cheltuielilor de judecată proporțional cu admiterea daunelor.

Nemaifiind alte cereri de formulat, probe de administrat sau excepții de invocat, instanța constată cauza în stare de judecată și o reține spre soluționare.

TRIBUNALUL

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București - Secția a VI-a Civilă la data de [•] sub nr [•] reclamanta [•] în contradictoriu cu pârâta [•] și intervenienta [•] solicită ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună obligarea pârâtei [•] la plata: sumei de 450.000 lei, reprezentând despăgubiri pentru daune morale, penalităților de întârziere de 0,2% pe zi calculate din a unsprezecea zi de la data rămânerii definitive a hotărârii ce se va pronunța și până la achitarea efectivă a despăgubirilor materiale și morale indicate anterior, cheltuielilor de judecată ocazionate de prezenta cauză.

La data de [•] în jurul orei [•] a avut loc accidentul rutier în care a fost implicat autoturismul având număr de înmatriculare [•], condus de către intervenientul forțat [•], Accidentul rutier s-a produs la intersecția str. [•] cu [•] și s-a soldat cu rănirea gravă a reclamantei.

Ca modalitate concretă de producere a accidentului, învederează faptul intervenientul [•] conducea autoturismul pe str. [•] din Deva, din direcția [•] spre str. [•], iar la intersecția str. [•] cu [•], efectuând viraj la stânga pe direcția de mers [•], pe culoarea verde a semaforului electric, nu a acordat prioritate de trecere reclamantei, aflate în traversarea străzii [•] pe trecerea de pietoni marcată și pe culoarea verde a semaforului electric pentru pietoni.

În urma accidentului a rezultat vătămarea corporală gravă a reclamantei, diagnosticată cu fractură a extremității inferioare a tibiei cu fractura fibulei (orice parte), plagă deschisă (a oricărei părți a zonei inferioare a gambei) comunicând cu o fractură.

Reclamanta a avut nevoie de 95-100 de zile de îngrijiri medicale, după cum rezultă din actele atașate prezentei cereri de chemare judecată, respectiv Certificat medico-legal nr. 84/C din [•] eliberat de [•].

Pentru acoperirea prejudiciilor suferite ca urmare a producerii accidentului descris mai sus, întemeiază prezenta cerere de chemare în judecată pe art. 1349 C.civ. prin fapta culpabilă a intervenientului născându-se în mod indubitabil prejudiciu în sarcina reclamantei. Astfel sunt îndeplinite în mod cumulativ condițiile răspunderii civile delictuale atât în ceea ce privește existența faptei ilicite, a vinovăției, a prejudiciului suferit, dar și a legăturii de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu.

Angajarea răspunderii pentru prejudiciile cauzate în urma producerii accidentului rutier soldat cu vătămarea corporală a reclamantei se circumscrie și legislației specifice din materia asigurărilor, reprezentată de OUG nr. 54/2016, în vigoare la data producerii accidentului rutier.

Astfel, cuprinsul art. 21 din OUG nr. 54/2016 stabilește expres că „drepturile persoanelor prejudiciate prin accidente produse de vehicule aflate în proprietatea persoanelor asigurate în România se exercită împotriva asigurătorului RCA, în limitele obligației acestuia cu citarea obligatorie a persoanei/persoanelor răspunzătoare de producerea accidentului în calitate de intervenienți forțați”.

Suplimentar textelor de lege indicate anterior, art. 15 lit. i) din Norma nr. 39/2016 privind asigurările auto din România (pe mai departe, Norma 39/2016) în vigoare la data producerii accidentului rutier, evidențiază faptul că asigurătorul RCA are obligația de a despăgubi partea prejudiciată ca urmare a vătămării integrității corporale sau a sănătății.

În plus, art. 22 alin. (2) din Norma 39/2016 arată că asigurătorul RCA acordă despăgubiri în baza hotărârii judecătorești rămase definitivă.

În ceea ce privește petitul referitor la obligarea la plata penalităților de întârziere de 0,2% pe zi de întârziere, calculate din a unsprezecea zi de la data rămânerii definitive a hotărârii pronunțate și până la achitarea efectivă a daunelor reprezentând prejudiciile resimțite de subsemnată, solicit instanței să rețină OUG nr. 54/2016, în vigoare la data producerii accidentului rutier.

Conform art. 20 alin. (5) coroborat cu art. 20 alin. (4) din OUG 54/2016, dacă asigurătorul RCA nu își îndeplinește integral obligației în maximum 10 de la data la care asigurătorul RCA a primit o hotărâre judecătorească definitivă sau dacă diminuează nejustificat despăgubirea ori întârzie achitarea despăgubirii, acesta este obligat la plata unor penalități de 0,2% pe zi întârziere calculate la nivelul sumei de despăgubire convenită sau la diferența de suma neachitată. Plata penalităților se face odată cu plata despăgubirii.

Fapta ilicită, ca element al răspunderii civile delictuale, constă în mod evident în producerea accidentului detaliat mai sus de către intervenientul [•], în calitate de conducător al autoturismului având număr de înmatriculare [•]. Fapta ilicită a intervenientului a fost constatată în cuprinsul referatului de terminare a urmăririi penale din [•] întocmit de [•] și atrage reținerea faptei ilicite a pârâtei [•], în calitate de asigurător RCA al intervenientului forțat.

Vinovăția intervenientului [•] este indubitabilă, având în vedere faptul că în momentul producerii accidentului, reclamanta se afla în traversarea regulamentară a trecerii de pietoni, pe culoarea verde a semaforului electric, fără a încălca nicio regulă de circulație.

Prejudiciul produs în urma săvârșirii faptei culpabile rezultă din însăși materialitatea acesteia și cuprinde două aspecte esențiale, consecințele sale fiind atât de natură materială, dar și de natură morală, după cum a detaliat mai sus. În raport de circumstanțele concrete ale prezentei cauze, prejudiciul produs reclamantei îndeplinește toate condițiile impuse de lege pentru atragerea răspunderii civile delictuale, astfel încât acesta apare ca fiind cert, personal și direct. Prejudiciul a fost constat în cuprinsul Certificatului medico-legal [•] din [•] eliberat de [•], care, la CONCLUZII, specifică următoarele: „se poate afirma că numita [•] prezintă leziuni posttraumatice ce pot data din [•]. Aceste leziuni s-au putut produce prin lovire de către un autovehicul. Leziuni traumatice constatate necesită 95-100 zile de îngrijiri medicale de la data producerii lor, dar nu sunt de complicații”.

Raportul de cauzalitate dintre fapta intervenientului [•] și prejudiciul material moral produs reclamantei constituie condiția esențială a ațergerii răspunderii civile delictuale și considerăm că, în situația de față, acesta rezulta ex re, respectiv din însăși materialitatea faptei.

Producerea unui accident rutier, de către un șofer ce nu se supune dispozițiilor legale în vigoare și nu respectă regulile de disciplină în trafic, dă naștere unei stări de pericol social prin simpla sa existență, independent de consecințele produse. Adăugând la aceasta când se supun analizei și urmările grave ale producerii acestuia, se ajunge la următoarea concluzie firească: singura modalitate de acoperire a prejudiciului produs prin săvârșirea faptei este acordarea de despăgubiri pentru daunele materiale, dar mai ales morale, suferite de reclamantă.

Fapta săvârșită de intervenient trebuie să conducă la obligarea pârâtei la acoperirea daunelor morale produse, având în vedere faptul reclamanta a fost puternic afectată de întreaga perioadă de îngrijiri medicale, dar și de ceea ce a urmat, prin faptul că nu mai putea să își desfășoare activitatea profesională, dar nici cea de zi eu zi. Solicită să se aibă în vedere natura leziunilor suferite, respectiv fractură cominutivă cu minimă încălcare și deplasare de fragmente 1/3 distal ambele oase gambă dreaptă, luxație tibio-tarsiană.

Normalitatea vieții de zi cu zi i-a fost afectată de o puternică stare de degradare fizică și psihică, ceea ce constituie însăși baza acordării despăgubirilor morale, după cum a fost stabilit și de către Înalta Curte de Casație și Justiție. Daunele morale nu sunt supuse probei, ci acestea se acordă de către instanța de judecată prin evaluare. În mod evident, sunt supuse analizei suferințele fizice și psihice cauzate prin fapta culpabilă a pârâtei, precum și consecințele ei, astfel cum acestea au fost detaliate în paragrafele precedente și după cum urmează să fie dovedite prin actele medicale și orice alte probe administrate în cauză.

Aprecierea prejudiciului moral încercat de reclamantă nu se rezumă la determinarea „prețului suferinței fizice și psihice, care sunt inestimabile ci înseamnă aprecierea multilaterală a tuturor consecințelor negative ale prejudiciului și a implicației acestuia pe toate planurile vieții sociale ale reclamantei.

Prejudiciul real și efectiv produs reclamantei prin trauma suferită, trebuie să fie acoperit în integralitate, iar pretențiile solicitate au la baza tocmai ideea de echitate.

Astfel, compensația solicitată prin prezenta cauza considerăm a fi suficientă, însă nicidecum exagerată.

Pentru toate aceste motive, solicită admiterea cererii de chemare în judecată, astfel cum aceasta a fost formulată de către reclamantă.

În dovedirea cererii, solicită instanței încuviințarea probei cu înscrisuri și a probei testimoniale cu 2 martori.

La data de [•] pârâta [•] a formulat întâmpinare prin care a solicitat admiterea în parte a cererii introductive de instanță prin reducerea cuantumului daunelor morale reprezentând prejudiciu.

Prin cererea de chemare în judecată, reclamanta [•] solicită obligarea pârâtei la plata sumei de 450.000 lei cu titlu de daune morale, reprezentând prejudiciu ca urmare a accidentului rutier din data de [•] și a cărui victimă a fost prin lovire de către asiguratul nostru pe trecerea de pietoni la culoarea verde a semaforului.

Ca urmare a acestui accident, reclamanta a necesitat pentru vindecare un număr de 95 - 100 de zile de îngrijiri medicale.

În primul rând, arate că empatizează cu suferința încercată de către reclamantă și înțelege consecințele producerii unui accident atât în plan fizic dar și în plan psihic și emoțional.

Trebuie însă să se arate că, contrar opiniei exprimate de către reclamantă, în astfel de cazuri prejudicial nu este prezumat, ci existența acestuia precum și întinderea lui trebuie dovedite.

Mai arată că prejudiciul moral trebuie să se manifeste în primul rând în plan afectiv potrivit dispozițiilor art. 1391 C.civ., conform cărora daunele morale au rolul unei compensații rezonabile pentru restrângerea posibilităților de viață familială și socială.

Învederează instanței că reclamanta motivează cererea privind acordarea daunelor morale în termeni generali și nu a arătat concret cum aceste daune i s-au schimbat viața socială ca urmare a producerii accidentului.

Și această dezvoltare a motivării este necesară, deoarece la stabilirea cuantumului daunelor morale instanța de judecată trebuie să aibă în vedere caracterul și importanța valorilor nepatrimoniale lezate, situația personală a victimei ținând cont de mediul social din care aceasta provine, de educația, cultura, standardul de moralitate, personalitatea și psihologia victimei, statutul social etc.

Or, reclamanta în petitul acțiunii sale nu a învederat elemente de natura celor de mai sus, „invitând” instanța să aprecieze „multilateralele consecințe negative ale prejudiciului”, așa ca printr-o ghicitoră deci, ce a avut și ce a pierdut pe plan psihic, social profesional și familial.

Deși reclamanta consideră ca fiind suficientă compensația solicitată și nicidecum exagerată, solicită ca la stabilirea prejudiciului moral să țină cont de condiția aprecierii rezonabile, pe o bază echitabilă, corespunzătoare prejudiciului real și efectiv suferit de către reclamantă, fără ca valoarea daunelor morale acordate să reprezinte o îmbogățire fără justă cauză pentru aceasta o sancțiune nejustificată pentru pârâtă.

Pe de altă parte trebuie avută în vedere practica judiciară care a dezvoltat pe larg problema acordării daunelor morale sub aspectul întinderii despăgubirilor acordate.

Așa cum a statuat și instanța supremă prin decizia nr. 2356/2011, daunele morale suferite trebuie dovedite, legea neacordând o dispensă de probă în acest caz.

Existența prejudiciului suferit precum și întinderea lui nu pot fi analizate doar prin prisma unor criterii generale de apreciere fundamentate de practica judiciară, ci în mod concret pe baza argumentelor învederate de către partea civilă, susținute prin materialul probator administrat în cauză.

Consecințele pe care apelanta le-a suportat ca urmare a accidentului sunt dureroase dar firești dată fiind fragilitatea ființei umane și nevoia de sprijin din partea celor din jur într-un context de asemenea natură.

Raportat la cererea reclamantei de obligare la plata cheltuielilor de judecată, solicită admiterea proporțional cu admiterea acțiunii în conformitate cu prevederile art. 453 alin. 2 C.proc.civ.

Probe - înscrisuri și interogatoriul reclamantei pe aspectul cuantificării daunelor morale.

Analizând probele administrate în cauză, tribunalul reține următoarele:

În fapt,

La data de [•], în jurul orei [•], autoturismul având număr de înmatriculare [•], condus de către intervenientul [•], circulând pe str. [•] din Deva, din direcția Bd. [•] spre str. [•], la intersecția str. [•] cu [•], efectuând viraj la stânga pe direcția de mers [•], pe culoarea verde a semaforului electric, nu a acordat prioritate de trecere reclamantei, aflate în traversarea străzii [•] pe trecerea de pietoni marcată și pe culoarea verde a semaforului electric pentru pietoni (ds. [•] al Parchetului de pe lângă Judecătoria [•], f. [•], f. [•]).

În urma accidentului a rezultat vătămarea corporală gravă a reclamantei, diagnosticată cu fractură a extremității inferioare a tibiei cu fractura fibulei (orice parte), plagă deschisă (a oricărei părți a zonei inferioare a gambei) comunicând cu o fractură, **reclamanta având nevoie de 95-100 de zile de îngrijiri medicale**, după cum rezultă din Certificat medico-legal nr. [•] din [•] eliberat de Serviciul Județean de Medicină Legală [•] (f. [•]) și alte înscrisuri medicale (f [•]).

În drept,

Obligația de reparare a prejudiciului material și moral suferit de către reclamant revine societății de asigurare emitente a poliței RCA, așa cum rezultă din dispozițiile în vigoare la data producerii accidentului ([•]), anume art. 1349 Cod Civil și art. 20 alin. 4 și 5, art. 21 din OUG nr. 5412016, precum și prevederile art. 15, art. 22 alin. 2 din Norma nr. 39/2016.

Pentru angajarea răspunderii civile delictuale să se a fi întrunite cumulativ condițiile existenței prejudiciului, faptei ilicite, raportului de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu și prezența vinovăției, care în conformitate cu dispozițiile art. 1.357 Cod Civ. pot să îmbrăce forma celei mai ușoare culpe.

Fapta ilicită ca element al răspunderii civile delictuale reprezintă acea faptă prin care, încălcându-se normele dreptului obiectiv, au fost cauzate prejudicii dreptului subiectiv aparținând unei persoane sau intereselor acestuia (art. 1.357 coroborat cu art. 1.359 Cod civ.).

În speța dedusă judecării, fapta ilicită constă în conducerea de către intervenientul forțat [•] a unui autovehicul fără respectarea regulii de circulație prevăzute de art. 72 alin. 2 din O.U.G. nr. 195/2002 („Pietonii au prioritate de trecere față de conducătorii de vehicule numai atunci când sunt angajați în traversarea drumurilor publice prin locuri special amenajate, marcate și semnalizate corespunzător, ori la culoarea verde a semaforului destinat pietonilor”). Astfel, așa cum rezultă din cercetările efectuate de și parchet, intervenientul forțat, conducătorul auto, nu a acordat prioritate la traversarea drumului public, traversare care se efectua de către reclamant printr-un loc special amenajat, cu respectarea culorii semaforului electric.

Prejudiciul constă în rezultatul, efectul negativ suferit de o anumită persoană ca urmare a faptei ilicite săvârșite de o altă persoană.

Prejudiciile pot fi patrimoniale (daune materiale), care sunt acelea ce au un conținut economic, putând fi evaluate economic, și nepatrimoniale (daune morale), care reprezintă acele consecințe dăunătoare care nu pot fi evaluate în bani, deci cu conținut neeconomic.

Prejudiciile corporale sunt prejudicii nepatrimoniale, putând fi grupate astfel: prejudicii constând în dureri fizice sau psihice (despăgubirea datorată pentru repararea unui astfel de prejudiciu fiind denumită *pretium doloris*), prejudicii estetice (despăgubirea acordată pentru repararea acestuia purtând denumirea de preț al frumuseții sau *pretium pulchritudinis*), prejudicii de agreement, pierderea speranței de viață, prejudicii juvenile.

Prejudiciul nepatrimonial suferit de reclamant constă în suferința ca urmare directă a accidentului.

Legătura de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudicii rezultă din faptul că, urmare a neacordării priorității de trecere pietonilor (respectiv reclamantului) printr-un loc special amenajat, intervenientul forțat a provocat un accident care a dus la vătămarea corporală reclamantului.

Cu privire la **vinovăția** conducătorului auto [•], tribunalul reține că acesta trebuia și putea să prevadă că în urma neacordării priorității de trecere pietonilor (respectiv reclamantului) printr-un loc special amenajat, putea să provoace un accident cu urmări grave pentru acesta din urmă.

Având în vedere cele expuse anterior, tribunalul constată că s-a probat vinovăția intervenientului forțat [•] în producerea accidentului rutier din data de [•].

În consecință, se constată că s-au probat condițiile angajării răspunderii civile delictuale.

În concluzie, în urma accidentului, reclamantul a suferit în mod evident traume care justifică dreptul acestuia la plata unor **despăgubiri pentru daune morale** din partea pârâtei.

Cu prioritate, tribunalul reține că această despăgubire are scopul de a da o compensare sau satisfacție victimei, iar nu de a repara prejudiciul moral suferit.

La stabilirea despăgubirilor pentru daunele morale solicitate de reclamant, tribunalul are în vedere următoarele criterii verificate prin coroborarea înscrisurilor medicale și a declarațiilor martorei [•] (f. [•]): **traumele (suferințele) fizice și psihice suferite, durata numărului de zile de îngrijiri medicale (95-100 de zile), angoasa dobândită pentru a circula pe drumurile publice, atacurile acesteia de panică. În același timp, Tribunalul reține că orice persoană ar trebui să se simtă în siguranță atunci când traversează un drum public, pe trecerea de pietoni, la culoarea verde a semaforului electric, fiind de înțeles trauma psihică a reclamantei care revede zilnic locul unde a fost accidentată (în apropierea locului de muncă) nesiguranța simțită ca pieton, limitarea activităților ce presupun deplasări, etc.**

La stabilirea cuantumului daunelor morale trebuie să se aibă în vedere, pe de o parte, dreptul reclamantului de a primi o compensație materială față de prejudiciul moral suferit, iar, pe de altă parte, această compensație materială să nu ducă la o îmbogățire fără justă cauză. Astfel, suma acordată cu titlu de despăgubiri pentru daune morale nu trebuie să constituie nici amendă nejustificată pentru autorul daunei, venituri nejustificate pentru victima daunei.

Având în vedere că nu este posibilă identificarea unor criterii științifice exacte pentru stabilirea cuantumului despăgubirilor pentru daunele morale, aparierea prejudiciului nepatrimonial nu se rezumă la determinarea prețului suferinței fizice și psihice care sunt inestimabile, ci înseamnă aprecierea multilaterală a tuturor evenimentelor negative ale prejudiciului și implicația acestuia, pe toate planurile sociale ale reclamantului.

În aceste condiții **tribunalul va acorda suma de 150.000 de lei, reprezentând despăgubiri pentru daunele morale suferite de reclamant, despăgubiri acordate ca urmare a accidentării sale, apreciind că această sumă corespunde cerințelor unei juste și integrale despăgubiri.** Tribunalul apreciază că nu se poate acorda suma solicitată, de 400.000 de lei, întrucât s-ar ajunge la îmbogățirea fără justă cauză a reclamantului. Astfel, trebuie avut vedere numărul zilelor de îngrijiri medicale necesare reclamantului pentru vindecare, așa cum rezultă din certificatul medico-legal depus la dosar.

În privința **penalităților de întârziere**, tribunalul reține următoarele:

Conform art. 20 alin. (5) coroborat cu art. 20 alin. (4) din OUG 54/2016, *dacă asiguratorul RCA nu își îndeplinește integral obligațiile în maximum 10 zile de la data la care asiguratorul RCA a primit hotărâre judecătorească definitivă sau dacă diminuează nejustificat despăgubirea ori întârzie achitarea despăgubirii, acesta este obligat la plata unor penalități de 0,2% pe zi de întârziere calculate la nivelul sumei de despăgubire cuvenită sau la diferența de sumă neachitată. Plata penalităților se face odată cu plata despăgubirii.*

Din interpretarea sistematică a acestor texte legale, tribunalul reține că pârâta datorează penalități de întârziere pentru suma arătată mai sus, dacă plata acesteia nu se va realiza în termen de 10 zile de la data comunicării către pârâtă a hotărârii definitive.

Pentru considerentele de fapt și de drept reținute anterior, tribunalul va admite în parte cererea de chemare în judecată, va obliga pârâta la plata către reclamant a sumei de 150.000 de lei, reprezentând despăgubiri pentru daune morale, precum și a penalităților de întârziere de 0,2% pe zi aferente acestei sume, începând cu a 11-a zi de la data comunicării către pârâtă a hotărârii definitive și până la data plății efective a debitului principal.

În temeiul art. 453 alin. 1 C.proc.civ., tribunalul va obliga pârâta la plata către reclamant a sumei de 3.552 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentate de cheltuielile de cazare (232 lei, f. [•]) și de onorariul de avocat (3,320 de lei, factura nr. [•] emisă de C. av. Lospa Cristian Paul și chitanța aferentă,

f. [•]). Instanța consideră că nu se impune reducerea acestor cheltuieli, astfel cum a solicitat pârâta, de vreme ce acestea au fost efectuate pentru pretențiile admise, fiind necesare, pertinente și utile.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Admite în parte cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta [•], CNP [•], cu domiciliul procesual ales la Cabinet de avocat Lospa Cristian Paul, str. Dr. Mihail Mirinescu nr. 1, ap. 2, Sector 5, București în contradictoriu cu pârâta [•] cu sediul în str. [•], nr. [•], sector [•], București și intervenienta [•], CNP [•], cu domiciliul în str. [•], bl. [•], sc. [•], ap. [•], Deva, Jud. Hunedoara.

Obligă pârâta la plata către reclamantă a sumei de 150.000 lei (reprezentând despăgubiri pentru daune morale) și penalități de întârziere aferente în cuantum de 0,2% pe zi de întârziere începând cu a 11-a zi de la data la care prezenta hotărâre rămâne definitivă și până la data plății efective.

Obligă pârâta la plata către reclamantă a cheltuielilor de judecată în cuantum de 3.552 lei.

Cu drept de apel, în termen de 30 zile de la comunicare.

Cererea de apel și motivele de apel se depun la Tribunalul București - Secția a VI-a Civilă, sub sancțiunea nulității.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, [•]

PRESEDINTE
[•]

GREFIER
[•]

LOS PA
LAWYERS